

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 6 Stycznia r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
NOWINY DWORU.

W niedzielę, d. 25 t. m., z okoliczności Świąt Bożego Narodzenia, odprawiła się w kaplicy pałacu Zimowego, w obecności NN. PP. CESARZA i CESARZOWEY ICHMOŚĆ, II. CC. WW. CESARZEWICZA WIELKIEGO XIĄŻĘCIA NASTĘPCY i WIELKIEY KSIĘŻNY HELENY, msza uroczysta, po której Naysławiebniejszy *Serafim*, Metropolita St. Petersburgski i Nowgorodzki, w asystencji Członków Nayswiętszego Synodu, śpiewał uroczyste *Te Deum*, na podziękowanie za oczyszczenie ziemi Rosyjskiej od wojsk nieprzyjacielskich tegoż dnia w 1812 roku. Członkowie Rady Państwa, Dwór, Senatorowie, Jenerałowie Gwardyi i Armii, tudzież wielka liczba osób znakomitszych, znajdowali się na nabożeństwie.

Rota grenadierów pałacowych, i oddział wojsk Gwardyi, złożonych, z oficerów, podoficerów i żołnierzy, ozdobionych medalem za wyprawę 1812go i medalem za wzięcie *Paryża* 1814 roku, uszykowani byli w salach pałacu, pod rozkazami Wodza Naczelnego Korpusu Gwardyi, J. C. W. WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MICHAŁA. Po mszy ś. NAYJAŚNIEJSZY PAŃSTWO raczyli udarować obecnością Swoją paradę, która odnawiała pamięć tak sławnych wypadków, i odbył przegląd tych wojsk, rozkazując im przeciągać wsalach. (J.d.S.P.)

Sankt-Petersbug dnia 28 grudnia.

Przez rozkaz dzienny JEHO CESARSKIEY MOŚCI z dnia 25 t. m., Półkownik Finlandzkiego półku gwardyi *Schwanitsch* i szy, otrzymał pozwolenie, z przyczyny słabości zdrowia, przejść do służby cywilney, w randze Rzeczywistego Radcy Stanu.

— Przez rozkaz dzienny dnia 26 t. m. CESARZ JEHO MOŚĆ, Jenerał-Adjutantowi *Demidowu* i mu, Głównemu Dyrektorowi Korpusu Paziów, Korpusów kadeckich i Regimentu ślacheckiego, raczył dać urlop do powrotu do zdrowia.

— Przez nayswyższy dyplomata, pod dniem 15 t. m., CESARZ JEHO MOŚĆ raczył mianować Kawalerem Orderu S. Stanisława 1szej klasy, Rzeczywistego Radcę Stanu, Barona *Korff*a, Dyrektora Kancellaryi Komitetu Ministrów. (J.d.S.P.)

— Przez nayswyższy rozkaz dzienny, dnia 21 t. m. Dowódzca 2giey brygady 2giey dywizyi flotty, Kontr-Admirał *Papajegorow*, przeniesiony na dowództwo 2giey brygady 4tey dywizyi flotty. Uwolniony ze służby z przyczyny choroby Dowódzca 2giey brygady 4tey dywizyi flotty Kontr-Admirał *Swinkin* z mundurem i pensją dożywotnią, podług osobnego naznaczenia. (H.I.)

— Przez rozkaz dzienny CESARSKI 22 b. m. Dowódzca 1ey bryg. pierwszy dywizyi pieszey Jenerał-major *Prietwitz*, mianowany Dowódzcą 3ey bryg. teyże dywizyi.

— Rozkazy CESARSKIE oznajmione przez P. Wicekanclerza, 7 b. m. Radca Tayny *Rodofinkin*, mianowany Senatorenem; ma obok tego być Członkiem Rady Ministerstwa Spraw Zagranicznych; — tenże ma zarządzać Departamentem Spraw Azyatyckich, do czasu przybycia nowomianowanego w nim Wice-Dyrektora R. St. *Ustinowa*.

— P. Ministra Woyny: 16 b. m. Na przedstawienie Wojennego Gubernatora Wileńskiego, N. PAN raczył rozkazać, zostającego przy nim urzędnika byłey cywilney ś. p. CESARZEWICZA Kancellaryi, 8 klasy *Kozłowskiego*, podnieść do stopnia 7 klasy — Nowomianowanemu Senatorenem, byłemu Członkowi Rady Ministra Woyny, Radcy

Taynemu *Daniłow*, pozwala się nosić mundur Ministerstwa Woyny. (T.P.)

— Dworu JEHO CESARSKIEY MOŚCI Kamerjunker, *Anatoli Nikołajewicz Demidow*, przy objęciu praw pełnoletności, pragnąc uczcić pamięć zmarłego oycy swojego i naśladować godnych wzorów ruskich dobroczyńców: *Szeremietjewych*, *Golicynów*, *Rumiancowych*, *Demidowych* i wielu innych, ofiarował 500,000 rubli, na utworzenie w tutejszey stolicy dobroczynnego zakładu, którego cel w tym się ma zawierać, ażeby niemającym sposobu, podać możność przez pożyteczną pracę, codziennie zarobić sobie na przyzwoite wyżywienie, i pomoc w swych niedostatkach, nie uciekając się do żebraniiny, często niepewney, a zawsze wzbudzającej naganę.

CESARZ JEHO MOŚĆ, zgodnie z postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, zamiar P. *Demidowa*, raczył pochwalić, a NAYJAŚNIEJSZY CESARZOWEY JEHO MOŚĆ podobało się oświadczyć Naysłaskawsze zgodzenie się na przyjęcie tego, zupełnie nowego w swym rodzaju, zakładu, pod Sł. Nayswyższą Opiekę. W niedługim czasie ma nastąpić otwarcie jego w kupionym i nowo oporzadzonym na rachunek ofiarowaney summy domu, byłym Bankiera *Ralla*, nad Moyką, naprzeciw nowey Hollandyi.

Pospieszając udzielić przyjaciom ludzkości tę przyjemną nowinę, zachowujemy sobie w późniejszym czasie dać dokładne wyobrażenie ułożonych dla *Demidowskiego Domu opatrzenia pracujących*, prawideł, otwierających obszernie pole ubiegania się ich w czynach prawdziwej dobroczynności, mając za główny przedmiot przyłożenia się do zwrócenia bliźnich naszych, podwójnie uciśnionych, ubóstwem i próżnowaniem, z błędnej drogi darmojeżdztwa i hańby, na dobrą drogę pracy i cnoty. (G.S.P.)

PRUSY.

Berlin d. 3 stycznia

Jenerał piechoty Baron *Müffling*, dowodzący siódmym korpusem armii, przybył dnia 28 grudnia wieczór do Akwisgranu, a jenerał-porucznik i gubernator Xięstwa Neuschatelskiego, dowódca 15tey dywizyi, oraz pierwszy tymczasowy dowódca Kolonii, tegoż dnia z Neuschatelu do Kolonii. (G.C.)

— Dnia 4 —

Sekretarz Poselstwa Francuzkiego P. *Ternaux* wyjechał ztąd jako kurjer do *Paryża*.

Cesarsko-Rosyyski Feldjeger *Wilde* przejeżdżał tedy z *Paryża* do *Petersburga*.

— Dnia 6 —

Przyjechał tu Cesarsko-Rosyyski Feldjeger *Czausow* jako kurjer z *Londynu*.

Kurs papierów: Listy Zastawne Polskie 87½ — Obligacye Udziałowe 58. (G.W.)

AUSTRYA.

Wiedeń d. 29 grudnia.

Niebezpieczny stan słabości J. K. M. Młodszego Króla Węgierskiego i Następcy tronu, zmienił się wczoray po północy; znaczna nastąpiła ulga, która, nie tylko cały dzień trwała, lecz nawet do wieczora o wiele się polepszyła. (G.C.)

Tryest d. 18 grudnia.

Dziś o godzinie 4tey po południu weszła do miasta pierwsza kolumna wojska Bawarskiego, udającego się do Grecyi, w towarzystwie kilku tysięcy tutejszych mieszkańców, którzy wraz z tutejszym sztabem na przeciwko niemu wyszli. Deputacya giełdowa na ostatniej stacyi tego wo-

ska, dała wielkie dla niego śniadanie, a kupcy Grecy rozdali pomiędzy żołnierzy 4,000 złotych. Postawa wojska jest bardzo piękna, postrze mają wsiąść na okręty.

Z Florencyi donoszą pod dniem 14 grudnia, iż tam Poselstwo Cesarzsko-Austryackie ogłosiło, że Cesarz Jmć Austryacki zezwolić raczył, dla dobra handlu miasta *Wenecyi*, na urządzenie oddzielnego, od wolnego portu niezawisłego, targu dla towarów krajowych, który ma się rozpocząć z dniem 1 stycznia 1833 r. na wyspie *S. Georgio*. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE. Haga dnia 27 grudnia.

O przedsięwziętym wylądowaniu naszego wojska, w zeszłą niedzielę koło Doel, donosi gazeta z Bredy jeszcze następujące szczegóły: „Wyprawa ta złożona była z batalionu lądowego pod rozkazami majora Boele; z oddziału wojska marynarki pod dowództwem porucznika Jacob; i oddziału osady Liefkenshoek, razem blisko z 1000 ludzi. — W niedzielę rano o wpół do siódmej, wyruszyła ta wyprawa z Bath, płynąc wraz z flotyllą w górę Skaldy. Ponieważ właśnie zamek obronny *St. Marie*, licznymi działami ciężkimi był uzbrojony, więc postanowiono przypuścić atak do zamku Doel. Wojska do tego celu podwieszono w czółnach do grobli. Francuzi byli za tąż ukryci, a przez takową byli nawet zastonięni od strzałów statków kanonierskich. Pomimo tego dosięgli nasi grobli, lecz zaledwie się ustawili, gdy zaraz jeden oficer zabitym, a jeden major ranionym został w ramię. Z tej przyczyny musiał dowództwo inny objąć, przez co powstał poniekąd nieład. Francuzi, cofając się wprzód samowolnie, rozwinęli w tej chwili siłę, blisko z 5000 ludzi złożoną, nadszedł także ich półk jazdy w pomoc; widocznie zatem byli już o tej wyprawie uwiadomieni, i zupełnie przygotowani. Gdy w takich okolicznościach, wykonanie zamiaru stało się niepodobnem; postanowiono odwrót, który wykonano w należytem porządku. Wieczorem stanęły znowu wojska na swoich stanowiskach w Bath. Liczba naszych ranionych wynosi 69 ludzi, lecz także strata Francuzów ma być dosyć znaczną. — Następujące są imiona oficerów, którzy przy tém wylądowaniu polegli: „Porucznik starszy i adjutant Menso, z 13 półku piechoty; podporucznik Paravicini di Capelli, z pierwszego batalionu artylleryi polney; major Boele z 5go półku pieszego, który właśnie w chwili, gdy swych żołnierzy nieustraszenie prowadził naprzeciw nieprzyjaciela, śmiertelnie raniony został. Oprócz tych raniono: Porucznika Beleaerts, Blokland z 9 półku piechoty; porucznika marynarki Speelmann; porucznika wojsk morskich Jacob, i chorążych: Uhlenbiek i Vigh.

— Dnia 29 —

Podług wiadomości z głównej kwatery naszej armii, doniesienie o kapitulacyi cytadelli zrobiło głębokie wrażenie na naszym wojsku, i oburzyło przeciw nieprzyjaciołom.

Liczba wojska ciągle się u nas powiększa; zostający bowiem na urlopie otrzymali rozkaz powrócenia do swych korpusów.

— Dnia 30 —

Donoszą od Skaldy pod d. 28 b. m.: „Podług wiadomości od jednego sztabowego francuzkiego oficera, mającego tu stosunki familyne, armia Francuzka pod *Antwerpią* utraciła w zabitych 51 sztabowych oficerów, i 714 podoficerów i żołnierzy; w ranionych 131 oficerów i 894 żołnierzy, a 4,081 chorych i kontuzją dotkniętych. We *Flessyndze* dokładają wszelkich usilności w przewożeniu amunicyi, broni i żywności do *Lillo* i *Liefkenshoek*.”

Staats-Courrant zawiera imiona walecznych, którzy w wyprawie przeciw *Doel* w dniu 23 b. m. zabici lub ranieni zostali: liczba pierwszych 8, a drugich 48.

Podług wiadomości z *Bredy* z d. 29 b. m. donoszą z *Nymwegen*, że Belgiyczycy ciągle pracują około umocnienia *Venloo*.

W *Flessyndze* słyszano onegdaj znowu w kierunku *Antwerpii* kanonadę, i sądzono, że pod *Lillo* i *Liefkenshoek* przyszło do kroków nieprzyjacielskich. (G.W.)

Antwerpia d. 28 grudnia.

Rząd municypalny postanowił na wczorajszym posiedzeniu jedną ulicę tutejszego miasta, nazwać ulicą *Gérarda*.

Marszałek *Gérard* przybył dziś z swoim sztabem jeneralnym do naszego miasta.

Król Hollenderski stanowczo zaprzeczył oddania zamków *Lillo* i *Liefkenshoek*; oświadczył także, iż takowe tylko przemocą mogą być odebrane, podobnie, jak cytadella antwerska.

Dowiedzieliśmy się od oficerów załogi, iż zaraz pierwszego dnia po rozpoczęciu ataku, 130 ludzi załogi hollenderskiej zabito i raniono, a od owej chwili liczba ich pomnożyła się do 500. (G.C.)

Bruksella dnia 23 grudnia.

Wczoraj przystąpiła izba do głosowania nad budżetem dochodów. Poprzednio wniósł P. *Dumortier*, aby minister spraw zagranicznych przedstawił teraźniejszy stan polityczny i drogę, jakiej się trzymać zamysła, dla przekonania izby, iż zarząd na zaufanie zasługuje. Minister sprawiedliwości mniemał, że przez przyjęcie budżetu dochodów, nie daje się jeszcze żadnego dowodu zaufania ministrom, gdyż takowym, przed przyjęciem budżetu wydatków rozporządzać nie mogą. Żądanych wiadomości udzieli rzeczywście P. *Goblet* izbie, nim też przystąpi do głosowania nad budżetem wydatków. Budżet dochodów został przyjęty większością 53 głosów przeciw 29. Późem minister wojny przedstawił następujący projekt do prawa: 1) Armia na stopie wojennej na rok 1833 ma wynosić 110,000 ludzi, nie rachując gwardyi ruchomej. 2) Kontyngens wybrać się mający w roku 1833 wynosić będzie najwyżej 12,000 ludzi do rozporządzenia rządowego. 3) Prawo później oznaczy wielkość armii na stopie pokoju. (G.W.)

NIEMCY.

Frankfort nad Menem 30 grudnia.

Gazeta Urzędu Pocztowego zawiera w dzisiejszym numerze następujący wyciąg z protokołu 46 posiedzenia Zgromadzenia Związku Niemieckiego z d. 6 grudnia 1832 r.

Postawienie Królewsko-Pruskiego korpusu, dla zastonięcia granic na prawym brzegu *Mozy*.

Prussy. Jak wiadomo Szanownemu Związkowi, Anglii i Francya postanowiły rozpocząć środki zmuszające przeciw Hollandyi, dla przywiedzenia do skutku 24 artykułów, Londyńskim traktatem z dnia 15 listopada 1831 r. objętych, a późniejszymi układami zmodyfikowanych.

Lubo te zmuszające środki, podług konwencyi między temi dwoma Mocarstwami zawartej, ograniczać się mają na zajęciu cytadelli Antwerskiej; jednak takie przedsięwzięcie, na przypadek oporu ze strony Hollandyi, mogłoby spowodować wojnę między wspomnianemi Mocarstwami, a Hollandyą, która przez nieprzewidziany bieg wypadków, mogłaby szkodliwie wpłynąć na powszechny stan pokoju Europy.

Austryja, Prussy i Rossya nieomieszkają uczynić swych przedstawień względem uniknienia takowych środków zmuszających przeciw niezawisłemu Państwu, jakim jest Hollandya, odmawiając swego w nich udziału i zezwolenia na takowe. Gdy jednak Wielka Brytania i Francya, w ich właściwych stanowiskach i stosunkach z Belgią, sądzą mieć powody obstawania w przedsięwziętym zamiarze; pełnomocnik przeto otrzymał polecenie z odwołaniem się do powierzonego już przed niejakim czasem szanownym pełnomocnikom Związku udzielenia, wnieść do protokołu zgromadzenia Związkowego zawiadomienie, iż ze strony Króla, jego najłaskawszego Pana, wydany został rozkaz siódmemu korpusowi, stojącemu w Westfalii, udania się za *Ren* i zajęcia stanowiska między *Akwisgranem* i *Geldern*, dla zastonięcia granic na prawym brzegu *Mozy*; podczas, gdy nad

Renem stojący ósmy korpus, przeznaczony został do wspierania powyższego woyska.

O celu tego środka ostrożności, za pomocą którego ma być przeszkodzonem, iżby którekolwiek woysko Mocarstw z powodu cytadelli Antwerpskiej zawikłać się mogących z sobą w walkę, czy to Francuzi, Belgianie czy Hollendrzy, nie przekroczyli *Mozy* i nie naruszyli jej prawego brzegu, ze strony Króla Pruskiego zawiadomiona została, tak W. Brytania, jak i Francya.

W skutek najwyższego polecenia, podaje pełnomocnik rzeczony akt do wiadomości Wysokiego Zgromadzenia Związkowego.

Prezydium względem poprzedniego udzielenia Królewsko-Pruskiego Dworu żąda oświadczenia się pełnomocników Zgromadzenia Związkowego.

Austria. Cesarsko-Królewski Dwór jest tego zdania, aby Niemiecki Związek z zadowoleniem przyjął to udzielenie i Królowi Jmci Pruskiemu wynurzył jednomyślne podziękowanie, za troskliwość jego i użycie zaradczych środków, tak w swym własnym, jak i całego Związku interesie przeciw zagrażającym okolicznościom, oraz z całym zaufaniem poufać mu nadal obronę Związku na swych zagrożonych północno-zachodnich granicach, aby w miarę wypadków Zgromadzenie Związkowe wcześniej mogło wydać stosowne postanowienia.

Bawarya przystępuje do gruntownego wniosku, wyrzeczonego przez Cesarsko-Austriackie prezydyalne pełnomocnictwo.

Królestwo Saskie. Pełnomocnik upoważniony jest do oświadczenia, iż postawienie korpusu obserwacyjnego ze strony Króla Pruskiego na prawym brzegu *Mozy*, jest konieczną następnością coraz większego zawikłania Belgijsko-Hollenderskiego interesu, a za względ przy tém zdarzeniu na zabezpieczenie krajów Związkowych, do wyznania wdzięczności Królowi Jmci Pruskiemu. Pełnomocnik łączy się przeto ze zdaniem Cesarско-Austriackiego Poselstwa.

Hannover: Jak Austria.

Wirtemberg. Poselstwo Królewskie łączy się z głosem Cesarско-Austriackiego zdania.

Pełnomocnicy wszystkich innych krajów Związkowych przystąpili równie do wniosku Cesarско-Austriackiego Poselstwa.

Karlsruhe 20 grudnia.

Gazeta Manheimska pisze: „Wkrótce bardzo interessowne zdarzenie będzie miało miejsce. Rząd wydał rozporządzenie, aby Starozakonni wybrali z pomiędzy siebie Deputowanych, dla utworzenia z nich Synodu. W skutek uchwały drugiej Izby, Rząd ma żądać użycia zaradczych środków, któreby sam Synod uznał za skuteczne, — „dla usunięcia przeszkód zachodzących w dalszej cywilizacji ludu *Izraela* i w zrównaniu go z Chrześcijanami.” — Są to słowa rzeczony uchwały.

— Związek Niemiecki, jak się zdaje, będzie musiał mieć czynny udział w teraźniejszych zawikłaniach politycznych, i jako polityczna całość, a tém samém jako wielkie Mocarstwo Europejskie, wdać się w Hollendersko-Belgijski (Francuzki) spór. Nie ulega wątpliwości, że terytorjum Związku Niemieckiego przez Francuzów naruszone zostało, i dowiadujemy się, iż na doniesienie o tém Gubernatora Luxemburskiego, Zgromadzenie Związkowe postanowiło w tym względzie, równie jak o ujęcie *Pescatora*, energiczne przedsięwziąć kroki, aby przekonać o całej godności tego Związku. (G.W.)

B A W A R Y A.

Monachium dnia 20 grudnia.

W ostatnich dniach kilka jeszcze osób, należących do orszaku Króla *Otona*, wyjechało stąd do Grecyi, reszta zaś przeznaczona tam korpusu ma pójść dopiero w styczniu. — Gubernator *Tryestu* odebrał rozkaz od swego Monarchy, aby przechodzące do Grecyi woysko Bawarskie, we wszelkie zaopatrywał wygody. Każdy żołnierz pobiera dziennie między innemi 1½ butelki wina i 1½ funta mięsa. Wyznaczono dla nich

dwoje najpiękniejszych koszar, a okręty zaopatrują we wszelką żywność. (G.W.)

W ł o c h y.

Ankona d. 14 grudnia

Listy z *Bononii* donoszą o przejeździe tamtędy Króla Greckiego *Otona*. Jedzie on przez *Florencyę* i *Rzym* do *Neapolu*. Z *Morei* dowiadujemy się, że woysko francuzkie w kilku miejscach rozkwaterowane, teraz do *Napoli di Romania* zebrało się. Zdaje się, iż to woysko, zaraz po przybyciu Bawarczyków, opuści te kraje i tu, jak głoszą, przybędzie.

Piszą z *Rzymu*, iż Dwór Papieжки ma zamiar zaciągnąć pożyczkę drugich 3 milionów. Tymczasem mają nałożyć opłatę od 10 do 8 od sta, a najmniej 5 na dochody dóbr duchownych, i na pensye, które mają być zmniejszone. Papież naznaczył w swém Państwie jubileusz, który ma trwać do 1 stycznia roku następnego. Spodziewane jest przybycie całej rodziny Jenerała *Cubières* z *Paryża*, przygotowano już pokoje w pałacu *Beauharnais*. (G.W.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 20 grudnia.

Z *Bordeaux* donoszą pod dniem 19 b. m.: „Wczoraj przybył tu z Hiszpanii kurjer gabinetowy z nominacją dla Jenerała *Cruz* na Ministra wojny, z czego się pokazuje, iż Królowa Rejentka pragnie otoczyć się osobami, które się odznaczyły w armii Hiszpańskiej.

— **Dnia 25** —

W dzień procesu *Wiktora Hugo*, względem zakazanego dramatu jego pióra, ledwo nie przyszło do zamieszania. Bezprzykładny był nacisk, wielu ludzi zostało skaleczonych i ledwo nieuduszonych. To nędzne drama przez *Hugo* napisane, nie zasługiwało na żadną krytykę; pomimo usiłowań jego przyjaciół, po pierwszym przedstawieniu źle przyjęte, gdyby nie zakaz, byłoby zapomnieniem pokryte zostało.

Zapewniają, iż wyszło postanowienie gabinetowe w *Madrycie*, aby powracający wychodcy Hiszpańscy do oyczyzny, wolni byli od wszelkiej kwarantanny.

Dziennik *Courrier Français* następujące robi uwagi nad oblężeniem cytadelli: „Czy skutki tego oblężenia, wynagrodzą ofiary, które nas kosztują? Król Hollenderski będzie skłonny do ustąpienia w swych żądaniach? Bynajmniej. Jego opór jeszcze się bardziej powiększy. Czy *Skalda* będzie wolna? Rzućmy oczyma na mapkę. Czy powszechnie rozbrojenie przyspieszonem przez to zostanie, i czy układy znowu się rozpoczną? Do wszystkich trudności, które od dwóch lat przeszkadzają w przywiedzeniu do końca układów, przybędzie jeszcze, wzniecona przez teraźniejsze kroki nieprzyjacielskie drażliwość. Czy będziemy mogli opuścić Belgię; a jeżeli nie, czy wystawimy się na niebezpieczeństwo wojny.“ Przynajmniej oblężenie to, które własnym kosztem podejmujemy, godniejsze nada nam stanowisko w polityce Europejskiej? Dotąd nie widać jeszcze żadnego w tém podobieństwa. Ostatni *Courrier Londyński* głosi korzyści naszego przymierza z Anglią, uważając je, jako pewny rodzaj opieki, którą to państwo nad nami wywiera, to broniąc nas przeciwko koalicji, to znowu zbraniając nam wszelkich planów powiększenia. Są to wprawdzie tylko twierdzenia dziennika; ale czyż przez to jest stan rzeczy pomyślniejszy? Utworzyliśmy korpus obserwacyjny nad *Mozą*; nagle rozchodzi się wieść, iż takowy ma być rozpuszczony, a rząd, ani jej zbija, ani potwierdza. Wiemy tylko, iż officerowie, którzy się mieli udać do tego korpusu, otrzymali przeciwne rozkazy. Prawda, że wzięcie cytadelli podniesie sławę armii; lecz kraj żadnych ztąd nie odniesie korzyści.“

Gazette de France zapowiada stowarzyszenie w celu politycznej emancypacji i reformy parlamentowej, która szczególnie ma się tyczyć monopolu wyborów, w których upatruje pewny

rodzaj arystokracji, rozrządzający życiem i majątkiem obywateli.

Rozmawiany artykuł Dziennika *National*, za który tenże dziennik przez policję zabrany został, ma tytuł: *Dokąd się też Monarchia 9 sierpnia zabiła?*

— Dnia 27 —

Monitor donosi, że Konsul Francuzki w *Lisbonie*, zrobił przedstawienie do Jenerała *Santarem*, względem rozbitego przed *Figueira*, Francuzkiego okrętu *Hermes*, którego tameczny Gubernator, pomimo wywieszoney bandery, oznajmującej nieszczęście, wpuścić do portu nie dozwolił. Rząd Portugalski postanowił rozpoznać ten postępek.

Pani *Laroche-Jacquelin* ma się ukrywać od kilku dni w *Paryżu*. Policja szuka jej z wielką pilnością, sądząc, iż przez nią ważne zrobi odkrycia.

Jak tylko Królowa odebrała wiadomość o poddaniu się cytaelli, kazała wezwać pałacowego officera i oddała mu listę wielkiej liczby dam w *Paryżu*, których mężowie znajdują się przy oblężeniu, aby je natychmiast zawiadomił o tym pomysłnym wypadku.

— Dnia 28 —

Dziennik *Constitutionnel* zawiera artykuł o stanowisku teraźniejszego Ministerium, jak następuje: „Ministerium jest w pewnej obawie z powodu petycji Karolistów, która ma być podana w sobotę do Izby Deputowanych na korzyść *Xiężney Berry*. O przyjęciu tej petycji bynajmniej nie wątpimy, i zdaje się, iż, przypominając postanowienie z dnia 8 listopada, przeznaczające rozstrzygnięcie losu *Xiężney Berry* Izbie Deputowanych, stanie się przyczyną wielu rozpraw, które mogą narazić na uszkodzenie nawy ministerjalnej pomiędzy wielu niebezpiecznymi składowymi lawirującymi. Przypomni ona przyrzeczenie w *Monitorze* z dnia 11 listopada wynurzone: „Los *Xiężney Berry* musi być przedmiotem politycznego środka. Xiężna jest nieprzyjacielem, któremu przeszkodzić należy w uszkodzeniu, rzecz ta oddana będzie Izbie i przedstawione stosownie środki do osiągnięcia tego celu.“ — Oczekujemy zawsze na spełnienie tak wyraźnej obietnicy, która zdaje się być zapomnianą przez Ministrów. Przypomnienie jej sobie przez Ministrów, może też będziemy winni tej petycji.“

Słychać o wyjeździe Pana *Rumigny*, który ma się udać w poselstwie do *Don Pedra*.

Cała brygada Francuzka, zostająca w *Morei*, zebrała się w *Napoli di Romania*. Jak tylko wojsko Bawarskie wyląduje, ma popłynąć do *Algieru*. (G.W.)

— Dnia 30 —

Wiadomość o zaprzeczeniu przez Króla *Holandyi*, oddania zamków *Lillo* i *Lielkenshoek*, sprawiła wczoraj rano wielkie poruszenie w dyplomacji. Niezwłocznie zgromadziła się rada Posłów kilku Mocarstw, którzy mieli oświadczyć, że ich rządy nie chcą się wprowadzić mieszać w sprawy Belgijsko-Holenderskie, lecz, jeżeliby postępowanie innych Mocarstw Europejskich, miało zagrażać równowadze południowej Europy, przedsięwzięć środki, jakie tymże okoliczności wskaza.

Monitor Reński donosi: Przybyły do *Algieru* Xięża Afrykański, nazywa się, *Sidi Achmet*, Król *Changuitu*. Orszak jego składa się z 17 osób i jednej tylko żony, którą pod dozorem kilku niewolników zostawił na pokładzie okrętu. Odwiedził on Xięcia *Rovigo* w towarzystwie kilku swoich tłumaczy. — Wzrostu jest małego, mający lat przeszło 60, jednak bardzo żywy, gości jego, pełne wyrażenia, postępowanie jego jest uprzejme; zdaje się być znakomitym uczonym,

otoczony zawsze mnóstwem ksiąg, uważany od swoich za bardzo skromnego; krótko mówiąc, jest to człowiek tego rodzaju, jakich w Afryce nazywają świętymi. Królestwo jego leży w niezmiernym kraju *Genuche*, który *Caillé* w swych podróżach opisał; graniczy z Cesarstwem *Marokańskiem* i rzeką *Senegal*, od której jeszcze jego stolica, 40 dni podróży oddalona, szerokość tego państwa wynosić ma 240 mil, czyli 80 dni podróży, wyrównyujące Królestwu *Francyi*. Główne miasta tego są: *Ualat*, *Tegged*, *Rachid*, *Gastreol*, *Barg*, *Atthar*, *Aniefletne* i *Remeh*, oprócz niezliczonych małych miast i wiosek. Ludność tego kraju ma wynosić tylko 8 milionów, której nie liczą nigdy: gdyż są tego zdania, że tylko Bogu wolno liczyć swoje stworzenia. To Królestwo obfituje we wszelkie produkty; pieniędzy, osobliwie złotych i srebrnych nie mają, te kruszce służą im tylko do ozdób; a mieszkańcy handlują tylko na zamian. Ci ludzie są koloru brunatnego, używają do jazdy wielbłądów, osłów i bardzo małych, lecz nader rączey i szybkiej rasy, koni, które na polowaniu dościgają uchodzących strusiów. (G.C.)

Tulon d. 15 grudnia.

Prawie wszystkie znajdujące się tu okręty, odebrały rozkaz przygotowania się do przewożenia wojska. Mają, jak słychać, udać się do *Morei*, aby ztamtąd przewieźć wojsko Francuzkie do *Algieru*, jak tylko wojsko Bawarskie przybędzie do *Grecyi*.

Lugdun d. 12 grudnia.

Dziennik tutejszy *Glaneuse* pisze: „Wczoraj przejeżdżał tedy Jenerał *Bourmont*, w towarzystwie żandarmów; zapewniają, iż został ujęty w *Beauvoisin*, i znaleziono przy nim w kufrze chorągwie i proklamacye w znacznej liczbie.“

(G.W.)

H I S Z P A N I A.

Madryt d. 11 grudnia.

Słychać znowu o nowej amnestyi, od której tylko mało osób wymienionych wyjątkami będzie. Ta nowa łaska miała nastąpić za wstawieniem się Królowej Francuzkiej. Mówią, iż rząd tutejszy, w okólniku wydanym do rozmaitych władz krajowych, zabronił wychodzącym Portugalskim przechodzić przez Hiszpanię.

Dziennik *Mesager* zawiera późniejsze wiadomości z Hiszpanii pod dniem 15 grudnia: „Jenerałny Kapitan *Castanos* mianowany jest Prezesem Rady Kastylijskiej; *Fernandez del Pino* tymczasowym Ministrem sprawiedliwości na miejsce *P. Cafranga*, który otrzyma ważniejsze przeznaczenie; Jenerał *Cruz*, były Minister, który oddawna zamieszkuje w *Bordeaux*, mianowany jest Sekretarzem Stanu w wydziale wojennym, na miejsce Jenerała *Monet*, który jest przeznaczony na Jenerałnego Kapitana *Nowey Kastylii* *P. Uta*, Minister Marynarki, objął wydział wojenny, do przybycia Jenerała *Cruz*. *P. Castello*, pierwszy lekarz Królewski, otrzymał wielką wstęgę orderu *S. Elżbiety*, a trzech niższych lekarzy zostali Komandorami tegoż orderu. (G.W.)

ZJEDNOCZONE STANY LA PLATA.

Pismo z *Buenos-Ayres* daty 25 września donosi: „Konferencye naszego rządu z sprawującym interesem Stanów Zjednoczonych Południowych, niepomysłny wzięły kierunek, z powodu wysp *Sokołowych* (*Falkland*). Pan *Baylie* żądał paszportu i odplynął na korwecie *Warren* wraz z korwetą *Lexington*. Rząd nasz chce zatrzymać posiadanie tych wysp, gdyby nawet przyszło narazić się na wojnę. (G.W.)

Reszta wiadomości zagranicznych w dodatku drugim

Observacje meteorologiczne.	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		W i a t r.	Stan powietrza.
	d. 4 o 2 wieczor.	27 cal. 8,9	lin.	— 2½ stopni.	—	Pół-Zach.	Pochmurno.
	d. 5 o godz. 8 rano.	27 — 11,7	—	— 5 —	—	Półn.-zach.	Pochmurno.
	d. 6 — — —	28 — 0,5	—	— 2½ —	—	Zachodni.	Śnieg.

DODATEK

Wilno dnia 6 Stycznia r. s. 1833 roku.

O ROMANSACH PAUL DE KOCKA:

Krótka odpowiedź

Recenzentowi w N. 45 Tygodnika Petersburskiego z roku 1832.

Literatura polska współczesna żyje, ale bardzo słabym życiem. Przeczyć temu trudno; — i w takim składzie rzeczy zdawało się, iż zamiar księgarza wileńskiego Glücksberga, wydać tłumaczenie wyboru romansów jednego z najlepszych żyjących francuzkich Romansistów, jeśli mu pochlebnego nie zjedna zdania u przyjaciół polskiego czytelnictwa, przynajmniej ostrych wymówek i uszczypliwej nagany na wydawcę i tłumaczów nie ściągnie. Inaczej się wszakże stało:

Recenzent w Tygodniku Petersburskim, któremu to przedsięwzięcie literackie do smaku nie przypada, wyliczywszy imiona kilku nowych pisarzy francuzkich, którychby życzył widzieć tłumaczonymi, oddawszy niejaką sprawiedliwość pracom JP. F. S. Dmochowskiego, i historycznej, jak powiada, w księgarstwie naszym firmie Glücksberga, powstaje na obu dwu za przedsięwzięte wydanie romansów Paul de Kocka, „pisarza terazniejszego, pisarza rzemieślnika, nie tylko niemającego geniuszu, ale „którego i talent nie zawsze jest pewny i t. d. i t. d.“

Wydawcy tłumaczenia romansów Kocka powodowali się w swoim wyborze wziętością, jaką ten pisarz wszędzie zyskał i jakiejby bez pewnych, a można powiedzieć i wielkich zalet, nigdy nie dostąpił. O ile go czytają w oryginale, dowodem tego liczne wydania w Paryżu i przedrukowanie w Bruxelli, gdzie najsławniejsze tylko dzieła nowej literatury francuzkiej, już osądzone i ocenione, wydawanymi bywają.

Nie będziemy się wdawać w rozbiór arbitralnego zdania Recenzenta Petersburskiego o talencie Paul de Kocka. Polemika literacka rzadko kiedy na co się przyda: — Ale nie możemy nie umieścić tu sądu o tym pisarzu, jaki nam się zdarzyło czytać w jednym z najlepszych krytycznych dzienników Anglii, tego kraju, którego dzienniki krytyczne są, bez żadnego sporu, wzorem dla reszty cywilizowanego świata.

„Romanse Paul de Kocka są najlepszym, i najwięcej zajmującym wzorem licznych bar, dzo rodzaju twórców poetycznych. Zawsze są, też same, a zawsze inne; tło ich jednostajne, ale różnorodność charakterów nieskończona, prawie, a przeto wszystkie, które przedstawia obrazy, niezmiernie dowcipne są i delikatne. Przy każdym nowym jego romansie, wiemy, już, ile i jakiego rodzaju doświadczymy przyjemności: zda się, że autor do nas mówi: pokażę ci obraz życia prawdziwy i miły; wejrzyj w moją książeczkę, a wprowadzę cię, niewidzialnego postrzegacza, do małego grona osób, które, chociaż utwory mojej wyobraźni, nie są jednak bynajmniej istotami zmyślonemi!... Mało jest dzieł, przy którychby czytelnik tak zupełnie zapomniał i siebie i autora, jak przy romansach Paul de Kocka.“

A dalej: „przypatrzeć wyjątki z tego pisarza, jest rzeczą prawie niepodobną. Każdy

rys obrazów jego, tak się łączy z tém, co go poprzedza, tak się do harmonii całego dzieła, przykładają, że oddzielać jaką część, byłoby, to postępować, jak ów handlarz, co mając do zbicia kamienicę, pokazywał cegielkę, z niej, dla próby. Naybardziej podziwienia godną w naszym pisarzu jest niewypowiedziana wierność charakterów. Każde słowo, każdy opisany postęp, tak jej odpowiada, jak to w rzeczywistym tylko świecie widzieć nawykliśmy.“

(Foreign Quarterly Review, t. j. Kwartalny przegląd literatury zagranicznej.)

Niechaj ten sąd poważnego w literackim świecie krytycznego dziennika, usprawiedliwi wydawców polskiego Kocka w oczach Recenzenta Petersburskiego, a czytający Publiczności służy za rękojmią tych zalet, które znajdzie w romansach będących przedmiotem niniejszego artykułu.“

(26)

P r e n u m e r a t a.

BAŁAMUT, pismo czasowe, w języku polskim; wydawane, w Petersburgu, od lat trzech, wychodzić będzie i w roku następnym 1833, raz na tydzień, w Soboty, na półarkusz wielkiego formatu. Druk i papier będą takie, jak dotąd.

Przedmiotem Bałamuta, jak i dotąd, będą wady i śmieszności, naukowe i towarzyskie, rysy obyczajów, zdróżności i słabości tak szczególnie naszego, jako i innych krajów i w ogólności wszystko, co do zabawy, łącząc jakikolwiek pożytek, uprzyjemniać będzie mogło wolne od ważniejszych zatrudnień chwilę czytelników.

Gdy nauki i sztuki piękne, są najsławniejszą społecznego bytu ozdobą, stąd też ich niedostatki i śmieszności, pierwsze i w Bałamucie zajmują miejsce. Nie chcąc atoli, w dawniejszym piśmie tego ducha, przywłaszczać sobie arbitralnie ostatecznego sądu nad mniejszych zalet naukowymi płodami, skazując je na ogień wieczny w tak niegdyś nazwanej *Monstografii piśmiennej*, rozciągamy dziś tém samą jurysdykcyą naszą do większej części liczby: gdy rzadkie z nich zupełnie jest od wad wolnym. Stąd, umieszczone w Bałamucie wiadomości o nowo wychodzących książkach, wszelkie ich rozbiory, krytyki i antykrytyki; nie chcielibyśmy odtąd uważać za ostateczne ich potępienie, owszem raczej za czyściec tylko i rafineryę smaku autorów. Natchnieni prawdziwie chrześcijańską ku naszym w pisarskim rzemiośle bliżnim, sądzimy, iż wszelkie w kraju naszym usiłowania ku dźwignieniu tak zaniedbaney w nim literatury, większej potrzebują zachęty, niż najmniejszego hamulca. Zresztą, przy dzisiejszej ziomków o wszystkiém niedbałości, gdy każdy skwapliwiej ima się poduszki i cybacha, niż jakiegokolwiek pożytecznej pracy, a tém bardziej pióra, wadrygając się na jego widok, jakby jadowitej gadziny, oddział ten nboższymi zapewne od innych będzie, jeśli go sami ziomkowie nasi nie podniosą. Dziwna,

iż podziśdzien jeszcze stosować się do nasmo-
gą czynione niegdyś pradziadom naszym zar-
zuty przez Reja, który w przedmowie do
Wizerunku człowieka poczciwego, „ku themu
co ma czyść” jeszcze w 1560 powiedział: „I-
le słychamy od tych, co daley niż w Polsce
bywają, thedy postronni narodowie język (a
podobno y dowcip polski) na małej pieczy ma-
ją; jako też z łaski Bożej nie bardzo się jest
ozym obliwić, gdyż niedbalszych ludzi niemasz
jak Polacy, a ooby się w swym języku mniej
kochali.”

Lecz, przy panującym nieurodzaju na
połu nauk, obyczaje życia domowego i to-
warzyskiego dostarczać zapewne nie prze-
staną piśmu naszemu najobfitszych plonów,
ile że żniwa tego rodzaju, ani deszcz nie
wyłoży, ani grad nie wybiję, ani tegoroczny
kometa, który groził stłoczeniem ich na mia-
zgę, prędko już nie wróci, i ogonem nie wy-
miecie. Z tego względu tuszymy, iż Bałamut
i nadal obfitym będzie tego rzędu wad i śmie-
szności spichrzem, do którego, z pilnością pra-
cowitey mrówki, zsypywać będziemy wszelkie
ziarna, zbierane bądź na mieyskim bruku, bądź
z pól i łąk naszych wsi i przysiołków,
tak, ażeby wszyscy wszystko w zasiekach je-
go znaleźć mogli, jak w tutejszym Angiel-
skim Magazynie, od brylantów do podszew,
od pereł wschodnich do łapoi, kaloszy i szu-
wara. Dla tegoż to w oddziale tym będą mia-
ły miejsce, tak rysy obyczajów rozmaitych sto-
lic, mieyskiego i światowego życia osób wszel-
kiego stanu i wieku, humorystyczne powie-
ści i anekdoty, jako też obrazy życia wiejskie-
go i gospodarskiego, z najrozliczniejszych n-
ważanego względów, i wszelkiego rodzaju
pisemka wesołe i satyryczne, tak prozą, jak i
wierszem, tak oryginalne, jak i tłumaczone
lub naśladowane ze wzorowych w tym ro-
dzaju zagranicznych autorów i humorystycz-
nych artykułów najpowszechniej czytanych
pism czasowych. Powstają atoli przeciw zdro-
żnościom i wadom świata, dalecy jesteśmy od
przywłaszczania sobie suchej powagi mento-
rów i kaznodziejów, i zaledwie śmiemy o-
biecywać pomoc chwalebnyim usiłowaniom
kreśleniem szkiców i karykatur rozmaitych wad
ludzkich, w sposobie mogącym rozśmieszać
tych nawet, którzy się do nich ozują, i pil-
nie unikają wszelkich osobistości, bezpośre-
dnio obrażających ozyjakolwiek miłość własną.
Albowiem wyznajemy szczerze, iż i sami nie
jesteśmy od skaz wolni, i znamy dobrze sta-
rodawne przysłowie: nie jeden dórrzy żdźbło
w cudzém oku niewidząc we własném belki.

Nakoniec mody, obchory i opinie modne,
jako stanowiące jedną z najwyżniejszych i pod-
ległych najszybszym przeobrażeniom gałęzi
zwyczajów towarzyskich, i w Bałamacie nie
zostaną zaniedbane. I, gdy dziś tyle dzienni-
ków, wyłącznie im poświęconych, roznosi
wnet na wszystkie wiatry, w tysiącznych ry-
cinach i opisach, wszystko, ookolwiek jaki
postrzelony francuz, albo piękna jego potowi-
ca na pustą włoży głowę lub na obnażonych
schabach zawiesi, — i my też ze swojej stro-
ny nie omieszkamy czytelnikom i czytelniczkom
naszym równie ważnych wiadomości i postrze-
żeń udzielać, ku tém większemu zbudowaniu
ich serca i kieszeni.

Zresztą Bałamut przyszłoroczny, nie tra-
cąc z uwagi czynionych dawniej ogólnemu
duchowi piśma tego zarzutów, szczególniey
zaś o zbytne ozasem rubaszeństwo, pilnie sta-
rać się przyrzeka o większą nadal skromność,
szczerze żałuje za grzechy i obiecuje poprawę
we wszystkiém, co od niego zależeć będzie.

Wszystkie podobnego rodzaju piśma, wy-
dawane zawsze były sposobem składkowym,
gdyż sam Bałamut, przy najlepszych chęciach
choćby nawet opatrzony setnemi i sterczącemi
na żerdziach jak u ślimaka oczami, nie
byłby jednak w stanie przewiercić niemi
wszystkie dachy swoich spółziomków, dla zda-
wania im dokładney z ich czynności sprawy.
Dla tego z wdzięcznością przyjmowane będą
wszelkie artykuły, jakimi by miłośnicy krajo-
wey literatury zasilać go raczyli, pisane we
właściwym duchu. Za znaczniejsze, które
zostaną drukiem ogłoszonemi, Bałamut, na żą-
danie autora, bezpłatnie posyłać mu będzie.

O wszystkich bez wyjątku nowowychó-
dzących dziełach, których exemplarz bądź
przez autora, bądź przez postronne osoby,
zostanie Redakcyi Bałamuta przysłanym, umie-
szczona w nim będzie wiadomość.

Prenumerować piśmo to można we wszy-
stkich pocztowych w kraju przędach, zapie-
niając odezwy do Redakcyi, lub do Gazetney
Expedycyi Petersburskiego Pocztamtu. W Pe-
tersburgu w księgarni Smirdina. W War-
szawie w Biórze Informacyjném. — Cena pre-
numeraty na rok cały w stolicy z noszeniem
do mieszkań, w innych zaś miastach i na pro-
wincyi z pocztą, rubli ass. 20.

W odezwach prenumeratorowie proszeni
są o wyraźne i dokładne wypisywanie na-
zwisk miast lub najbliższych pocztowych exp-
edycyi dokąd Bałamut ma być posyłany; tudzież
imienia, imienia oycy, i nazwiska osoby, dla
którey prenumerują, dla uniknięcia wszelkiesy
mogącej stąd wyniknąć zwłoki.

Adres. *Въ Редакцію Польскаго Журнала
Бааламута. Въ С. Петербурге, въ Книжномъ
Магазинѣ Смидина.*

Exemplarzy Bałamuta z lat zeszytych do-
stać można takimże sposobem, przysyłając za
cały zbiór od 1 maja 1830 do końca 1831 po
rubli ass. 40; za zupełne zaś exemplarze z ro-
ku 1832 po rub. ass. 17, kop. 50.

Ogłoszenie Prenumeraty na Noworocznik.

2. Kiedy po znaczniejszych miastach,
tak w kraju, jak za granicą rozliczne No-
woroczniki (*Almanach*) uprzyjemniają chwi-
le Czytelnikom, *Wilno* dotąd jedno tylko
podobnego rodzaju miało piśmo. Niżej pod-
pisany przeto, zajęty chęcią zalecenia się
Czytelnikom postanowił ułożyć książeczkę
w 12ce 10 arkuszy mniej więcej druku o-
beymującą, p. t. *Noworocznik dla Płci piękney.*
Dążność piśma z *Prospektu*, już na nie o-
głoszonego wiadoma. Materiały zebrane i
zbiór do druku gotowy. Lecz, że wydanie
znacznego potrzebuje nakładu, niniejszém u-
wiadomić pragnę, iż im się prędzey zbierze
dostateczna ilość na opędzenie potrzeb dru-
karskich; tym prędzey *Noworocznik* na wi-
dok wyjdzie publiczny. O wydanie, ile mo-
żliwości, ozdobne, o druk nowy i o piękny pa-
pier starania dolożę. *Wyjdzie Noworocznik*

u JP. Glucksberga, gdzie i biletów na prenumeratę dostać można. Cena exemplarza dla Prenumerujących rubel sr. 1.

Jeśliby kto życzył do zebranych już materiałów przyłożyć w tym zbiorze pisma swoje, raczy adresować wprost do niżej podpisanego, w Typografii T. Glucksberga.

Z wdzięcznością przyjęte będą odezwy, pragnących łaskawie być uczestnikami sprawienia tego upominku dla pięknych Czytelniczek naszych. Pisałem w Wilnie 1832 grudnia 19 dnia. Józef Krzechowski. (20)

Nowe dzieła.

KOSCIÓŁ ŚWIĘTO-MICHAŁSKI

W WILNIE.

OBRAZ HISTORYCZNY Z PIERWSZEJ POŁOWY XVII WIEKU.

PRZEZ

JÓZEFA KRASZEWSKIEGO.

2 Dwa Tomy in 12mo. Wilnie 1833 roku nakładem Teofila Glucksberga. Cena rubel sr. 1 kop. 50.

Dzieje miasta Wilna, równie znakomitego starożytnością, jak zmienną koleją losów, bogate w rozmaitych epokach przedstawiają osnovy do romansów historycznych. JP. Józef Kraszewski, obrawszy jedną z nich, w nowo wydanej powieści *Kościół Święto-Michałski*, wystawia zatargi Kalwinów z Katoликami w wieku XVII, a rzecz sama z siebie zajmująca, lekko i szczęśliwie opowiedziana, fizjonomija ówczesna Wilna i rozlicznych klass jego mieszkańców, wierne, nchowana, są rękojmią przyjemności z nauką połączoney, jaką czytelnicy w tej powieści znajdą. (21)

O G Ł O S Z E N I A.

2 Od Wileńskiej Skarbowej Izby niniejszém ogłasza się: 16d: iż w tej Izbie będą się odbywały publicznie 13 dnia targ, a 17 dnia miesiąca lutego następującego 1833 roku przetarg, na oddanie warendę dwóch fabryk, jednej dla tkania, a drugiej dla bielenia płócien, w Trockim powiecie, w skonfikowanym majątku Xięcia Ogińskiego Strawiennikach, znajdujących się. Jaki zaś należy do fabryki tkania majątek, robotnicy i maszyny, przyłącza się o tém osobna wiadomość. 2re: iż fabrykę do bielenia płócien, i na której wyrabiane za przeszłego właściciela Xięcia Ogińskiego płótna w niczém w doskonałości swojej niestępowały Angielskim, postanowiono niezwłocznie przywieść do działania. A zatem, jeśli kto zechce wziąć w arendę obie rzeczzone fabryki, powinien przybyć do tej Izby na wyżej wymienione terminy, a życzący oddawać swoje płótna dla wybielenia, mogą przywozić one do rzeczzonego majątku Strawiennik, od czasu tego ogłoszenia, gdzie będą przyjęte przez Rządzącego Jelenkowskiego, podług cen, które pierwsi exystowały, miarkując podług dobroci płótna, to jest: od 5 do 6 rubli srebrem za sztukę od 6ocin łokei. 28 Grudnia 1832 roku.

Naczelnik Stoła Korzun.

Na fabryce Strawiennickiej za byłego właściciela używało się:

Warstatów tkackich dla tkania lnianych wyrobów	28
Warstatów tkackich dla tkania bawełnianych wyrobów	18
W ogóle	46

Niezupełnie narządzonych warstatów tkackich, które były przygotowywane dla jedwabnych wyrobów 13

Dla lnianych i bawełnianych 54

W ogóle 67

Materyałów zostało na tej fabryce na 360 arszynów płótna:

Zabudowania Fabryczne.

Płocienny i perkalowy zakład czyli fabryczny dom murowany dwupiętrowy długości 38 arszynów, szerokości 15, trwale zbudowany.

Za byłego właściciela Ogińskiego znajdowało się w działaniu 46 warstatów tkackich, na których nici i przędza podczas byłego powstania popsute.

Ci, którzy opisywali te fabryki Urzędnicy tej Izby, podawali dla przywiedzenia do działania tych 46 tkackich warstatów, na jednoczasowe reparacye i poprawki następujące:

Na berda zagraniczne 23	230 r.
— — — domowe 23	28 r. 75 kop.
Na 40 ozótenków z okuciem 28 r.	
Na 61 sztuk nożyc	15 r. 25 kop.
Na 25 par szcotek	18 r. 75 kop.
Na reparacyą rozbitych szyb 17 r.	
Na kupienie koni	30 r.

367 r. 75 k. sr.

Iane przynależności dla przyprowadzenia do działania 46 tkackich warstatów, znajdując się wszystkie w całości.

Urzędnicy podawali, mieć na fabryce 65 ludzi, podług potrzeby, mężczyzn i kobiet razem. W tej liczbie znajduje się rzeczywiście byłych w tej fabryce za przeszłego właściciela obojczy płci 35, których można umówić, oddzielnie od arendy zakładu.

We wszystkich tych fabrykach, we wszystkich artykułach ich działania, wyrobu i bielenia płótna, tak wyrabianego na jednej z nich, jak i oddawanego przez szczególne osoby dla bielenia za wiadomą opłatą na drugą, rozochodu wyliczono przez urzędników tej Izby, podług cen, jakie exystowały za byłego właściciela 7,965 rubli 49 kop. srebrem. Wyręczony zaś kapitał z wyrobionego płótna, i za bielenie przez szczególnych ludzi oddawanego płótna 11,886 rubli srebrem, a zatem 3,920 rubli 51 kop. srebrem czystego zysku.

Urzędnicy, którzy opisywali i oglądali te fabryki, podług zapewnienia samych fabrykantów, dają zdanie, że ponieważ te fabryki z powodu buntu, pozbawione zostały wielu dobrych robotników, tedy podług uczynionego teraz obrachunku, w pierwszym roku jej działania, przy wyliczeniu intraty, wzięta pod uwagę i nieznaną fabrycznego dzieła, nowo przyjętych robotników. — Ale, kiedy ludzie będą umiędni, tedy tak wyrob płótna, jak i dobre bielenie jego ulepszy się, a również, wyrabiać się i bielić na nich, za postępnem wydoskonaleniem roboczych ludzi, będzie

zapewne więcey; a następnie i intrata znacznie się podwyższy.

Przy targach będą okazane w kondycjach szczegółowie wyrachowana intrata i rozchód w tych dwóch fabrykach.

Sowietnik Pestel.

Naczelnik Stołu Korzunu. (1)

2 Od Wołyńskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż na dostawę zapasów i materyałów dla zaopatrzenia wojennego szpitalu ustanowionego w Wołyńskiej gubernii w gubernialnym mieście Żytomierzu, przeznaczają się targi w rzeczoney Izbie, targ 3 i przetarg 7 dnia marca następujące 1853 roku. Dostawa ta ma być zostawiona z pierwszeństwem rozmaitym osobom, podług następujących oddziałów, tak, iżby przedmioty każdego szczególnego oddziału, przyjęte były przez jedną szczególną osobę, a mianowicie:

1szy Oddział: za pud: bułek pszennych, miodu patoki, mąki owsianej, soli, krup: owsianych, ięczmiennych; za funt: krup: perłowych, smoleńskich, pszennych, za pud: srodu ięczmiennego, grochu, siemienia konopnego, ięczmienia czyszczonego, patoki cukrowej.

2gi Oddział: za pud: mięsa wołowego, masła krowiego, sadła wieprzowego; za funt: łoiu wołowego, baraniego, masła krowiego, oleju konopnego makowego, orzechowego, oliwy; pęcherzy wołowych za sztukę; za funt: cielęciny, baraniny, stynki suszonej za pud, kur bitych za sztukę.

3ci Oddział: za wiadro: kapusty kwaszonej półbiałej, ówikły kwaszonej; za pud: cebuli zielonej, cebuli rzepkowej, chrzanu korzeni, zielieniny świeżej; pieprzu czarnego za funt, marchwi korzeni za pud, gorczycy czyli gorczycznego siemienia za funt; czosnku za pud, chmielu za funt, mięty niemieckiej za pud; za funt jagód świeżych: berberysu, winogron niedórzających, wiszeń, brusznic, jeżyn, porzeczek czarnych, żurawin za czetwiert, soku cytrynowego za sztof, jagód iadłowcowych za pud, za funt: herbaty zwyczajnej maykonu, szafwii.

4ty Oddział: za wiadro piwa, drożdży za garniec, za wiadro wódki, octu winnego, octu zbożowego, wina reńskiego, portweynu, zbiteniu za szklankę, wina winogradowego za butelkę.

5ty Oddział: mleka krowiego za wiadro, iay kurzych za secinę.

6ty Oddział: cukru melissu za funt, za pud: mydła kulistego, świec łojowych; za funt: kromchmalu białego, laku N. 1go, N. 2go, N. 3go, nici: białych, surowych; smoły czarnej, smoły żywicy za pud, dziegciu za pud, tytoniu w liściach za funt; żółci wołowej za funt; za rezę papieru do pisania: białego, Nru 1go, 2go, szarego, tektury, bibuły, galasu za funt; atramentu galasowego za butelkę, piór do pisania gęsich za sto; owsa za czetwiert; za pud: siana, kredy, wapna palonego, słomy żytniej, otręb pszennych; szpilek mosiężnych za secinę; taśmy płóciennnej za arszyn; trun za sztukę; psiey skórki białej za sztukę, wieników brzożowych za secinę, mioteł brzożowych za sztukę; za funt wosku żółtego, smołki do kadzenia, siarki, starzynny płóciennnej za pud, igieł za

sto; pjawek żywych za sztukę; węgli brzożowych za czetwiert; flanelli za arszyn; koperwasu za funt.

7my Oddział: za sążeń dREW iednopolannych brzożowych z olchowemi i trzypolannych sosnowych z jodłowemi.

8my Oddział: pobielanie miedzianych naczyń za pud.

9ty Oddział: Za mycie brudney szpitalney bielizny: za parę pończoch nicianych, wełnianych, za sztukę: fartuchów, szlafroków kanifasowych, nawleczek poduszkowych, nawleczek grubych, firanek do łózek, bandażów, ręczników, kosynek, serwet, szlafroków bajowych, obrusów, gatek, chałatów kanifasowych, nawleczek materacowych, szlafroków zastółowych, szlafroków bajowych, szlafmic, koszul, prześcieradeł, podszewek do kołder, chałatów sukiennych, chałatów bajowych, kołder sukiennych, szlafroków kanifasowych, koszul w stan cześlowieka, kompressów i chustek do nosa.

Zresztą przy niedostatku dostatecznej liczby życzących, kilka oddziałów albo i cała dostawa szpitalu, może być zostawiona jednej osobie na czas roczny lub dwuletni. — Życzący podjąć się takowej dostawy ze znizeniem średnich w Gubernii za miesiąc wrzesień 1852 roku sprawkowych cen, mogą przybyć na wyżej wyrażony termin do Wołyńskiej Skarbowey Izby z dowodami praw swoich na weyście w podradę i dostatecznemi pewnemi ewikcyami.

Assesor Szeminin.

Sekretarz Sadowski.

Kancelarzysta Bohdałowski. (2)

2 Herman Lemus, cudzoziemiec i fabrykant kwiatów, ma honor rekomen dować Prześwietney Publiczności swoją robotę w naynowszym guście i kolorach naymodniejszych na wzór francuzki, też przyjmuje on obstalowanie takieże roboty, jak się komu podobać będzie, mieszka na rogu Sawicz ulicy w domu W. Liniewicza.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (19)

3) Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty terażniejszego 1852 roku za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek Wasil Semionow syn Habrow, który się powiadał rodakiem Podolskiej Gubernii Lityńskiego Powiatu, miasteczka Międzyboża z oycą Semiona, a matki Maryi Habrowych; przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, włosów na głowie ciemno-rusych, oczu szarych, nosa małego, spłaszczonego, twarzy czystej, składu ciała mocnego, wasy i broda tylko co wysiadają, wieku lat 22.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński.

(1591)

Wilno dnia 6 Stycznia r. s. 1833 roku.

A N G L I A.

Londyn d. 21 grudnia.

Dziennik *Courrier* donosi, iż minister *Althorp* miał oświadczyć, że na następnych posiedzeniach parlamentowych bil zbożowy z trudnością będzie mógł stać się przedmiotem obrad, z powodu, iż wiele daleko ważniejszych jest interesów, które muszą być naprzód załatwione.

Gazeta *Morning-Herald* udziela między innymi następujące wiadomości z *Lisbony* pod d. 12 b. m. Minister *Bastos* wezwał dyrektora banku, aby w jak najkrótszym czasie przestał płatnikowi armii 8000 funtów szterlingów, dla wypłacenia oficerom zaległego żołdu. Przed tygodniem znaczny nabór rekrutów miał miejsce; prócz tego mają jeszcze zebrać 8000, podług innych 20,000 rekrutów. *Don Miguel* oczekiwany jest w *Lisbonie* z *Bragi*. Za obligacje rządowe płacą jeszcze zawsze 26 za sto z małą zmianą.

Dziennik *Sun* pisze: „Publiczność dowie się z radością, że ministrowie przedsięwziętych oszczędności nie uważają za skończone. Jeszcze przed rozwiązaniem parlamentu, kanclerz, podskarbi i *P. Rice* zajęci byli przeglądaniem rachunków i list każdego departamentu, w celu przedsięwzięcia dalszych zmniejszeń; teraz mają na nowo rozpocząć swe prace w tym przedmiocie. Ten zamiar jest równie polityczny, rozsądny, jak patriotyczny, gdyż ministrowie będą mieli tego razu do czynienia z parlamentem, który ma w myśli ograniczenia i oszczędności.”

— Dnia 28 —

Przyszłe posiedzenie parlamentowe przez swą rozmaitość, ważność przedmiotów, mających być przedstawionymi, wywrze wielki wpływ na przyszłość Wielkiej Brytanii. Dwie kwestye ustawy, to jest, tajne głosowanie przy wyborach i krótszy czas trwania parlamentu, będą przedmiotami obrad; i zdaje się, iż wielka część nowo wybranych członków, których uważają za ministeryalnych, oświadczy się za tą zmianą. Prócz tego, mniemają powszechnie, że kilku ministrów, mianowicie hrabia *Gréy*, nie są temu przeciwni. Dalej reforma kościoła, zmiana dziesięcin, zmiany w prawach cywilnych i kryminalnych, również jak w prawach handlowych i zbożowych, o systemacie obiegowym pieniędzy, nareszcie zniesienie niektórych podatków, a innych zmniejszenie. Stronnictwo Torysowskie w izbie wyższej będzie się musiało także do wielu przyzwoleń skłonić, tylko jak, oraz ile, będą przedmiotem sporów, szczególnie w interesach kościoła. Nakoniec ważne zachodzi pytanie względem zniesienia unii, przy którym *O'Connell* i jego stronnicy w parlamencie najuroczyściej obstawać będą.

Courrier donosi, że gdy czynności pełnomocnika *Hollenderskiego*, *Pana van Zuylen van Nyevelt*, przy konferencji londyńskiej już ustały, wkrótce przeto opuści on Anglię.

Dziennik *Sun* twierdzi: „W *City* powszechnie jest mniemaniem, że Król *Hollenderski*, i po utracie cytadeli Antwerpskiej, nie ustąpi nic ze swych żądań i zamknie rzekę *Skaldę*, a przez to nie dopuści Anglii i Francji związku z *Antwerpią*; z tych powodów nie pozostaje, jak zdobyć *Flessyngę* i tym sposobem wymódz wolność żeglugi na *Skaldzie*.”

Dziennik *Standart* zawiera wiadomość, iż lord *William Bentinck* ma być odwołany z *Indy-Wschodnich*, a lord *Durham* зайmie jego miejsce.

We czwartek zwiedził Posel *Turecki Namik Pasza*, w towarzystwie *Maurojeni* i dwóch synów hrabiego *Gréy*, arsenał w *Woolwich*. Wszystko z ciekawością oglądał, mówiąc, iż ma nadzieję, widzieć podobne zakłady w swej oyczyźnie. Wieczorem spełniono toast za zdrowie Sułtana; *Namik Pasza* to samo uczynił za pomyślność Króla *Wilhelma* i jego ludu, jako dawnego sprzymie-

rzeńca Porty. Dowiadujemy się, iż ma zamiar wydać, za powrotem do *Konstantynopola*, dziennik swej podróży przez Niemcy, Francją i Anglię. (G.W.)

P O R T U G A L I A.

Lisbona d. 30 listopada.

Tutejsza *Nadworna Gazeta* zawiera re-skrypt *Vice-Hrabiego Santarem*, Ministra spraw zagranicznych, z dnia 29 b. m., do *Hrabiego San-Laurenzo*, w którym wyraża, iż z powodu zażalenia *Admirała Angielskiego Parker*, o strzelanie do kutra Angielskiego *Raven*, *Don Miguel* wydał rozkaz oświadczenia nagany za postępki takowe, dla dania zupełnego zadosyć uczynienia Królowi *Jmci Wielkiej Brytanii*, i wspomnianemu *Admirałowi*. (G.W.)

W I A D O M O Ś C I R O Z M A I T E.

New-Monthly Magazine (pismo Angielskie) umieścić następne małe wiadomości o *Xięźnie Berry*: „Mało jest dawnych heroin, mówi autor artykułu, któreby dały tyle dowodów odwagi, poświęcenia się i wytrwałości, ile ta nadzwyczajna niewiasta. Nie wszystkim wiadomo na przykład, iż w jednej potyczce w *Wandei*, gdzie stronnicy *Xiężny* walczyli z wojskami regularnymi, ona osobiście dowodziła i pokilkakroć szła do ataku na czele swych hufców. Kiedy pod nią zabito konia, *Xiężna*, padłszy na ziemię, schwyciła broń pierwszego zabitego żołnierza, który się obok niej znalazł, i rozpoczęła atak na nowo. Przez jedenaście bez przerwy godzin znajdowała się w największym ogniu, lecz szczęściem nie odniosła rany. Po skończonej bitwie nie myśląc bynajmniej o odpoczynku, zajmowała się przez kilka jeszcze godzin opatrywaniem ran swoich żołnierzy. (T.P.)

O g ł o s z e n i a.

1 Od *Wileńskiego Gubernialnego Rządu*, na oddanie w *Mieście Wilnie* artykułów pieniężnych poborów bramnym i brukowym nazwanego w arendowną dzierżawę od 1go lutego teraźniejszego 1833go roku z góry na trzy lata, będzie się odbywał w *Wileńskiej Skarbowej Izbie* 20 teraźniejszego stycznia targ i 20go tegoż msca przetarg; zaczęć życzący w onych uczestniczyć zechcą na pomienione terminy przybywać do *Izby Skarbowej* z prawnymi ewikcyami. — Stycznia 2 dnia 1833 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Powytczyk Mickiewicz.

(25)

1 Od *Podolskiej Izby Skarbowej* ogłasza się, iż przez jej postanowienie, z którym zgadza się i *P. Gubernator Cywilny*, zamierzono: znajdujące się w *Gubernii Podolskiej* w *Powiecie Białskim* folwarki skonfiskowanego na Skarb *Sawrańskiego* majątku; których posessywnego posiadania, kończy się termin dnia 13 marca przyszłego 1833go roku, wypuścić w dzierżawę arendowną na trzy lata, na prawidłach, dla *Skarbowych Starościńskich* majątków będących, z przystosowaniem ich do posessywnych kontraktów teraz działających. Folwarki te są następne: *Baybuzowiecki* z wiosek *Baybuzow* i *Ludwikowki* 275 dusz; *Slusarowski* z wiosek *Slusarowki* i *Tomaszowki* 169 dusz; *Namirowski* ze wsi *Namirowki* i *Oczeretney* 111 dusz; *Pieszczański* z przysiółkiem *Żelichówka* 872 dusz; *Kamienowatski* ze wsi *Kamienowatey* 429 dusz;

Bondarowski z Bondyrowey 656 i Kosowki 74 dusz; Łużański w Olhopolskim Powiecie ze wsi Ługa więcej 950 dusz; Kamienieckiego Powiatu, Kadjowiecki, ze wsi Kadjowiec z przysiółkami Burakowką i Cwikłowcami w ogóle 609 dusz. Termin do targu na oddanie tych majątków w posessyę naznaczony na dzień 4ty lutego 1853go roku z ostatecznym w trzy dni przetargiem.

We wszystkich wyżej wymienionych majątkach wydaje się na ekonomiczne i włościańskie potrzeby budowlowe i opałowe drzewo bez opłaty do Skarbu priewszczyzny.

Życzący wziąć te majątki w arendowną dzierżawę na trzy lata, mogą stawić się w Podolskiej Skarbowey Izbie na wyżej wyrażony termin, albo przystać upetnomocnionych od siebie z prawnemi plenipotencyami i ewikcyami, podług arendownych prawideł na zabezpieczenie należytego utrzymania majątku Skarbowego i opłaty summy arendowney, przyjmują się na ewikcyę tak pieniądze gotowe, jako i bankowe bilety z zupełnemi napisami, również nieruchomości własny lub poręczników, majątek, za świadectwami Izby Cywilnych, licząc duszę re-wizyyną po 200 rubli assygnacyami.

Sowietnik Kupenkow.

(32)

1. Za ROZKAZEM JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI — Sąd Zjazdowy Rozbiorowy Fortuny niegdy W. Jerzego Hoadorfa, obwieszcza kredytorów i debitorów massy podrozbiorowej, iż tenże Sąd zbliżając dzieło swoje do stopnia Likwidacyi długów, dla zamknięcia teyże likwidacyi i następnie zbliżenia się do ustanowienia massy i ogłoszenia kollokacyi, termin ostateczny zjazdu na grunt dóbr wsi Dederkał wyższych w Gubernii Wołyńskiej Ujeździe Krzemienieckim położonych, na dniu 20 maja 1853 roku oznaczył, i że na pomienionym terminie względnie niestawiających się debitorów massy zaoczność, a niejawiącym się wierzycielom upadek ogłoszony będzie zadeklarował. Dan w Dederkałach wyższych, dnia 10 grudnia 1852 roku.

Zasiadający w Sądzie Ujezdnyim Krzemień. Leon Klembowski. (29)

1. Za ROZKAZEM JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI — Sąd Zjazdowy Rozbiorowy Fortuny JW. Ignacego Woynarowskiego, obwieszcza kredytorów i debitorów massy podrozbiorowej; iż tenże Sąd doprowadziwszy dzieło swoje do stopnia likwidacyi długów, dla zamknięcia teyże likwidacyi i następnie zbliżenia się do ustanowienia Massy i ogłoszenia kollokacyi, termin ostateczny zjazdu na grunt dóbr wsi Kornoczówki w Gubernii Wołyńskiej Ujeździe Krzemienieckim położonych na dzień piąty lutego 1853 roku oznaczył, i że na pomienionym terminie względnie niestawiających się debitorów Massy zaoczność, a niejawiącym się wierzycielom, upadek ogłoszony będzie, zadeklarował. Dan w Kornoczówce dnia 16 grudnia 1852 roku.

Sędzia były Krzemieniecki Sobieszozański, Zasiadający w Sądzie Ujezdnyim Krzemienieckim Leon Klembowski. (28)

1 Od Bessarabskiego obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty teraźniejszy 1852 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek Semen Iszczenko, który się powiadał rodakiem Kijowskiej Gubernii Bohusławskiego powiatu, wsi Miesietówki należący do włościan obywatelki Branickiej; przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, włosów na głowie żółtawych, brwi nieco czarnych, broda i wąsy wysiadają, twarzy czystey, oczu karych, nosa i gęby mierznych, na prawey ręce ma od rany szram, wieku lat 20.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński.

(4)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty teraźniejszy 1852 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek Wasili Tymofiejew syn Iwanow, (inaczej Efreni Filipow), który się powiadał rodakiem Orłowskiej Gubernii Bałyhowskiego Powiatu, wsi Alexandrowki włościaninem, obywatelki Sztabs-Rotmistrzowej Motowii Andrzeja zaś córki Lepowskiej; przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 6½ wierszkow, włosów na głowie światło-rusych, wąsy i broda wysiadają, oczu karych, nosa i gęby mierznych, szczególnych przymiotów niema, wieku lat 25.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński.

(3)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty teraźniejszy 1852 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek Andrzej Kapszuk, który się powiadał rodakiem Ekaterynostawskiej Gubernii Rostowskiego Powiatu, ze wsi Kamianka, należący do włości obywatela odstawnego Półkownika Andrzeja Jerysa; przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 5½ wierszkow, włosów na głowie rusych, oczu szarych, nosa długiego, gęby mierznej, wąsy i podbrodek jeszcze niewysiadają, twarzy czystey, na ukazującym palcu prawey ręki mały szram, wieku lat 20.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński.

(5)

2 Na fundamencie Naywyższych i Jasniesie Oświeconego Xięcia Jenerał-Feldmarszałka Sakena Główno-Komenderującego pierwszą Armią, konfirmacyów; zostały konfiskowane majątki rokoszanów w gubernii Wołyńskiej, a mianowicie: Dyonizego Batkowskiego, Powiatu Krzemienieckiego we wsi Batkowie dusz 126. — Alexandra Błędowskiego, powiatu Włodzimierskiego w trzech wioskach 554. — Marcina Wileżyńskiego, powiatu Nowograd-Wołyńskiego we wsi Kotelance, niedzielney jeszcze z innymi jego współ-sukcessorami, 286, i w Żytomirskim powiecie wieś Buraki Hrabiego Stanisława Gabryela Worcela, niedzielnych z bratem jego Mikołajem, powiatu Rowieńskiego w różnych wsiach 2,512 dusz poddanych. — Józefa Wiercińskiego, powiatu Starokonstantynowskiego, wieś Mały Łazuczyk. — Frydryka Wielhorskiego, powiatu Łuckiego, w części wsi Luchczy, 134 dusz. — Alexandra Woytkowskiego,

Łuckiego powiatu, we wsi Mulańskich ziemi 10 dziesięcin. — Józefata, Maurycego, Jana i Mawimiliana Wereszczyńskich, powiatu Włodzimierskiego, w części wsi Ambukowa 57 dusz poddanych i kapitał hypotekowany w Królestwie Polskiem Obwodzie Bielskim na wsiach Tarnowie rubli srebrnych 11,250, i na Wereszczyńskich rubli srebrnych 3,750. — Alexandra Wereszczyńskiego, powiatu Włodzimierskiego w trzech wsiach 118 dusz. — Wilhelma Hołowińskiego, powiatu Owruckiego, we wsi Wiazowce i Słobodzie takiegoż nazwiska 440. — Cyryllego Grodeckiego, w Łuckim powiecie, wsi Mulańskich z przysiółkiem Szotkowną 18 dusz poddanych i kapitał u obywatelki Brzezickiej znajdujący się rubli srebrnych 565 kopiejek 10. — Adama Hulewicza, w tymże powiecie, części wsi Chopniowa i Trostiana 167 dusz. — Xięży Dąbrowickich Pijarów, powiatu Rowieńskiego, w różnych wioskach 1,103. — Juliana Drzewieckiego, powiatu Krzemienieckiego, w niedzielnej z bratem Mateuszem wsi Baszarowce 240 dusz. — Tespeyzusa Dubieckiego, niedzielnych z innemi współsukcessorami jego, powiatu Nowograd-Wołyńskiego w części wsi Horbaszy 14 chat poddanych i w powiecie Kowelskim we trzech wioskach 148. — Kajetana i Stanisława Zakrzewskich, Łuckiego powiatu, we wsi Horaimowce i części wsi Czerniża 227. — Erazma Zakaszewskiego w Kowelskim powiecie, niedzielnych z innemi jego konsukcessorami, w kluczu Sieléckim 459 poddanych i kapitał 1,674 czerwonych złotych i 2 rubli 50 kopiejek srebrem. — Formencyusza Ziolkowskiego, w powiecie Owruckim, części wsi Michałówki 7 dusz. — Adolfa i Seweryna Kaszewskich, powiatu Dubieńskiego, we wsi Miłowie 222 dusze. — Tomasza Kobylińskiego, Owruckiego powiatu, w różnych wioskach 127 dusz. — Odstawnego Jenerała byłych Polskich woysk Benedykta Kołyski, Starokonstantynowskiego powiatu, we wsi Sewrukach 195. — Xięcia Stanisława Frydrykowego syna Lubomirskiego, niedzielnych z bratem jego Kazimierzem w różnych wsiach powiatu Dubieńskiego 1,243 dusz poddanych. — Nikodema Lipskiego w powiecie Łuckim intrata z byłej w jego posesyi wsi Omelna. — Józefa Niewęglowskiego, w powiecie Krzemienieckim, części wsi Kokorowa 14. — Jana Omiecińskiego w powiecie Żytomirskim wsi małych Korowińcach 198, i w Ostrogskim wsi Choroszowie 164 dusze poddanych i kapitał znajdujący się u Obywatela Ignacego Smorczewskiego rubli srebrnych 1,510. — Xięży Owruckich Bazylianów, powiatu Owruckiego, w różnych wioskach 607 dusz poddanych. — Owruckich także Xięży Dominikanów, kapitał rubli srebrnych 9,014 kopiejek 25. — Hrabiego Narcyza Olizara, powiatu Łuckiego, w Kluczu Rafałowickim 2,441. — Kamilla Piotrowskiego, w powiecie Żytomirskim, niedzielnych z bratem jego, we wsi Dryhłowie 121. — Stanisława i Augustyna Przyłuskich w tymże powiecie we wsi Motrunkach 118 dusz. — Antoniego Woźciecha Pruszyńskiego, powiatu Owruckiego, w różnych wsiach 457 dusz. — Antoniego Pawszy w różnych wsiach Owruckiego i Żytomirskie-

go powiatów 296 dusz. — Xawerego Porczyńskiego w powiecie Nowograd-Wołyńskim niedzielnych z innemi jego konsukcessorami we wsi Lubomirce 144. — Józefa i Hermana Hrabów Potockich, niedzielnych z ich siostrami, powiatu Nowograd-Wołyńskiego w kluczu Koreckim 1,736 dusz poddanych i piąta część intrat z trzech fabryk. — Hrabiego Teodora Potcieja, powiatu Łuckiego w kluczu Czartoryjskim 1,961 dusz. — Adama Podhorodeńskiego, niedzielnych z bratem jego Ignacym, powiatu Włodzimierskiego w dwóch wioskach 169 dusz. — Kajetana Podhorodeńskiego kapitał 13,781 rubli srebrnych 25 kopiejek, hypotekowany w powiecie Kowelskim na Kluczu Hołobskim Xięcia Michała Radziwiłła, powiatów: Łuckiego w części wsi Buratyna 12, i Rowieńskiego w Kluczu Szpanowskim 2,191 dusz poddanych. — Mateusza Rybińskiego sukcesyonalna scheda z kapitału rubli srebrnych 15,000, ubezpieczonego w powiecie Zastawskim na dobrach Xięcia Eustachego Sanguszki. — Fabiana Rohozińskiego powiatu Łuckiego, w dwóch częściach wsi Jeziora i Żurawicy 7 dusz. — Wincentego Radziwińskiego niedzielnych z innemi konsukcessorami jego; w powiecie Włodzimirskim wsi Mokrzce 141 dusza. — Jana Radeckiego w tymże powiecie części wsi Koziatyna 40. — Hrabiego Wacława Rzewuskiego w Hrabstwie Kowelskim i wsi Myzowie 5,179 dusz. — Ignacego Strumiły, powiatu Żytomirskiego we wsi Kramosiołce 36 dusz. — Byłego Kanonika Owruckiego Bazylińskiego Klasztoru Xiędza Jana Sierocińskiego, gotowych pieniędzy rubli srebrnych 275, oraz rzeczy i srebro stołowe. — Józefata Stępkowskiego w różnych wsiach powiatów: Nowograd-Wołyńskiego i Zastawskiego 827 dusz. — Xięcia Leona Sapiehi, w powiatach Nowograd-Wołyńskim 124, Starokonstantynowskim 1,551 i Ostrogskim 1848, a ogólnie 2,523 dusze poddanych. — Xięcia Romana Sanguszki coroczna intrata rubli srebrnych 9,000, ubezpieczona na dobrach ojca jego Xięcia Eustachego Sanguszki. — Xawerego Słoniewskiego, powiatu Łuckiego, części wsiów Swoza i Suska. — Ludwika Steckiego, powiatu Włodzimierskiego, w kluczu Pawłowickim, 433 dusze i dom w mieście Żytomierzu. — Achyllesa Trypolskiego w powiecie Owruckim, niedzielnych z bracią jego w różnych wioskach 421 dusza poddanych i kapitał u rozmaitych osób rubli srebr. 5,495 kopiejek 9. — Felixa Trzeciaka, w tymże powiecie, częściach wsi: Korczowki 25 i Czerpina 8, a w ogóle 33. — Hrabiego Mieczysława Chodkiewicza w różnych wsiach powiatu Krzemienieckiego 1,505 dusz. — Janusza Czosnowskiego, niedzielnych z bratem, w Powiatach: Żytomirskim 394, w Krzemienieckim 280, a w ogóle 674 dusze. — Michała Czaykowskiego, niedzielnych z trzema siostrami, w Powiecie Żytomirskim 405 dusz. — Xięcia Adama Czartoryskiego w Nowograd-Wołyńskim powiecie wsi Kudyrniewiczach 37 dusz i kapitały: u Hrabiny Konstancyi Rzewuskiej czerwonych złotych 11,064 rubel 1 kopiejek 86 srebrem i u obywateli Krasickich powiatu Kowelskiego, ubezpieczony na Kluczu Kamienieckoszyrskim wraz z Xiążętami Sapiehami rubli srebrnych

6,119 kopiejek 37. — Xięcia Janusza Czetwertyńskiego w powiecie Ostrogskim 306 dusz poddanych i kapitały długowe, należne mu z bratem i dwiema siostrami, znajdujące się u Cześnawa Jaroszyńskiego rubli srebrnych 20,000 i u Czarneckich złotych 74,900. — Michała Czackiego, w powiatach: Łuckim 1,018, Włodzimierskim 423 i Dubieńskim 1,220, a w ogółe 2,661 dusz. — Joachima Czarnołużkiego, niedzielnych z innemi jego konsukcessorami w powiecie Łuckim wsi Szczurzynie 103, i Xięcia Stanisława Jabłonowskiego w powiatach Nowograd-Wołyńskim 597 i Zasławskim 64, a w ogółe 661 dusz poddanych. — W skutek więc tego, od ustanowionej w Gubernijskim Mieście Żytomierzu Wołyńskiej Likwidacyjnej Komisji dla obliczenia długów konfiskowanych majątków rokoszan, na mocy §§ 13 i 15 Nawiżey zatwierdzonych dla niniejszej Komisji prawideł, zawiadamia się przez teraźniejsze Obwieszczenie:

1) Aby Kredytorowie wyżej poszczególnionych osób, lub mający pretensye do byłych ich majątków, nie oczekując terminów satysfakcyi w takowych ich pretensyach, przedstawili one do Wołyńskiej Likwidacyjnej Komisji. Ci, którzy mieszkają w Rosyi i Królestwie Polskim, nie daley, jak w sześciu, a znajdujący się w obcych Państwach, nie daley, jak w przeciągu dwunastu miesięcy, licząc od wyścisza z druku pierwszej publikacyi w publicznych gazetach obydwu stolic, w jednej z Warszawskich lub też w Litewskim Kurjerze, i że z liczby bezkwestyynnych długowych transaktyw, nieubezpieczonych przez prawo zastawy, będą przez niniejszą Komisję przyjęte do masy długowej, jako zasługujące na satysfakcyę, te tylko, które zostały sporządzone przed zaczęciem rewolucyi w granicach Rosyi. — Sporządzone zaś w Królestwie Polskim lub w obcych Państwach, będą zupełnie odrzucone.

2) Aby osoby prywatne, Cerkwie (czyli Kościoły) Klasztory, Naukowe, Dobroczynne i inne Instytuta i zaprowadzenia, oraz Magistratury Powszechnych Opiek, objawiły o należnych im opłatach ze skonfiskowanych w Wołyńskiej gubernii majątków, niezanie dbując sześciomiesięcznego terminu.

3) Aby debitorowie byłego posiadacza w Wołyńskiej gubernii, których obligom nadeszły terminy, stawili się z złożeniem winney summy do niniejszej Komisji, a inni w ciągu podobnie sześciomiesięcznego terminu donieśli teyże Komisji o liczących się na nich pretensyach.

4) Aby wszyscy mający w swym ręku ruchomy majątek, kapitały, lub jakie będą dokumenta byłego posiadacza w gubernii Wołyńskiej, lub też należne mu obligi i bilety kredytowych Instytutów, składali wszystko to w tymże sześciomiesięcznym terminie do niniejszej Komisji, oraz, aby uwiadomili oną, o wszystkich zostających na ich majątkach prawach korzystania byłego posiadacza.

5) Aby Gubernskie Konfiskacyjne Komisyye, Kaziennne Pałaty i inne Juryzdykcyje i

Zwierzchności, w tymże sześciomiesięcznym terminie zawiadomili tę Komisję o wszystkich wiadomych im długach byłych posiadaczów skonfiskowanych w Wołyńskiej gubernii majątków, spłatach i uzyskaniach od nich należnych, długowych ich pretensyach na różnych prywatnych osobach i juryzdykcyach, ruchomym i nieruchomym ich majątku, o przynależnych im bilietach i obligach Kredytowych Instytutów i o ich prawie korzystania z majątków kaziennych i prywatnych.

6) Aby Sądownicze Juryzdykcyje niezwłocznie uwiadomiły o prozekujących się w onych sprawach, o pretensye długowe przeciwko byłym posiadaczom w tutejszej gubernii, niemniej o rekwizytce do nich uczynione, jako prywatnym osobom i Juryzdykcyom, z poszczególnieniem, do jakiej summy te i drugie mogą się rozciągać i na jakich mianowicie transakcyach gruntują się.

7) Że niespełniający powyższych obowiązków, podpadną wszystkim tym następstwom i odpowiedzialności, jakie w ogółe postanowione są prawami za niezłożenie w przeznaczonym publikacyą terminie długowych pretensyw przeciwko bezfunduszowym osobom niekupieckiego stanu, oraz za ukrycie należnych im opłat, majątku ruchomego, kapitałów i dokumentów.

Le President de la Commission, Gouverneur. Civil de Wolhynie André Rimski-Korsakoff.

(2)

2 Od Komitetu Szkolnego tymczasowego w Wilnie ogłasza się niniejszém, ażeby życzący podjąć się przewozu aktów i pism, składających Archiwum Funduszu Edukacyjnego, z Wilna do St. Petersburga, jawili się do tego Komitetu, odbywającego swe posiedzenie w sali przy Kancellaryi CESARSKIEY Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, dnia 12go, 13go i 14go teraźniejszego miesiąca stycznia na licytacyą, a dnia 16go tegoż miesiąca na przetarg. — Wilno dnia 2go stycznia 1853 roku.

Sekretarz Leon Rogalski. (20)

KURIER LITEWSKI,

W zwyczajnym układzie będzie wydawany w roku zaczęty 1853cim.

Cena zwyczajna:

z P o c z t ą.

Rocznie na pap. białym (tylko rocznie) R. sr. 18.

— — — zwyczajnym — R. sr. 14.

Półrocznie na papierze zwycz. R. sr. 7 k. 50.

Kwartałowie na pap. zwycz. R. sr. 4

B e z p o c z t y.

Rocznie na papierze białym R. sr. 13.

— — — zwycz. R. sr. 9.

Półrocznie na pap. białym — — 6 k. 50.

— — — — zwycz. — — 4 k. 50.

Kwartałowie na pap. zwycz. — — 2 k. 25.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOSWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1853. d. 6 Stycznia.

CENZOR LEON BOROWSKI.